

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem Petr Sedlák ve věci

žalobce: **M. Š.**
bytem X
zastoupen advokátkou JUDr. Libuší Šmehlíkovou
sídlem Živičná 2852/9, 702 00 Ostrava, Moravská Ostrava a Přívoz

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 25, Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 30.9.2024, č.j. X

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalované **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobou podanou ke Krajskému soudu v Brně se žalobce domáhal zrušení shora označeného rozhodnutí žalované, kterým žalovaná rozhodla o zamítnutí námitek, které podal žalobce

proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 25. 6. 2024, č. j. X, jímž bylo rozhodnuto o odnětí invalidního důchodu.

II. Podání účastníků

2. Proti napadenému rozhodnutí podal žalobce žalobu s tím, že nesouhlasil se stanoviskem lékaře Institutu posuzování zdravotního stavu pro námitkové a odvolací řízení LPS V MUDr. M. V. ze dne 16. 9. 2024, č. j. LPS/2024/333-NR-VYS, který nesplnil zákonná kritéria a který byl vypracovaný jen na základě zdravotnické dokumentace, aniž by byl žalobce k jednání posudkového lékaře OSSZ či ČSSZ přizván a řádně vyšetřen. Tvrdil, že se v jeho případě jedná o těžké trvalé poškození, které mělo být vyhodnoceno poklesem pracovní schopnosti nejméně o 35% a invalidní důchod neměl být odňat.
3. Žalovaná uvedla, že byla ve správním řízení vázána lékařským posudkem, dle kterého bylo jako rozhodující příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti určeno zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., oddílu E, položce 1c) vyhlášky o posuzování invalidity. Při stanovení míry poklesu pracovní schopnosti byla z uvedeného rozpětí 30 - 40 % stanovena hodnota 30 % s ohledem na tíži onemocnění. K prokázání zdravotního stavu žalobce navrhla provedení posudku odborným lékařským posouzením.

III. Posouzení věci krajským soudem

4. Žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.) a je přípustná. Žaloba není důvodná.
5. Z obsahu správního spisu vyplývá, že lékařem OSSZ Vyškov byl dne 10. 6. 2024 vyhotoven posudek o invaliditě, dle něhož se u žalobce jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav s poklesem jeho pracovní schopnosti z důvodu nepříznivého zdravotního stavu celkově o 30 %. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, odd. E, pol. 1c) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 30 %. Den zániku invalidity byl stanoven na 10. 6. 2024. V řízení o námitkách byl lékařem pro námitková řízení Institutu pro posuzování zdravotního stavu dne 16. 9. 2024 vypracován posudek o invaliditě žalobce se shodným závěrem.
6. Krajský soud nechal vypracovat posudek PK MPSV (posudek ze dne 17. 3. 2025). PK MPSV zasedala ve složení předsedy komise, lékaře z oboru neurologie a tajemníka. Žalobce byl u jednání přítomen a byl (stejně jako jeho zástupce) seznámen s posudkovým závěrem. PK MPSV vycházela při zpracování posudku z podkladové dokumentace, vč. pracovní anamnézy. PK MPSV dospěla k závěru, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII. odd. E položky 1c) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které je stanoveno procentuální rozmezí míry poklesu pracovní schopnosti 30-40%. PK MPSV stanovila konečnou míru poklesu pracovní schopnosti 30%.
7. Podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“), je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Podle § 39 odst. 4 zákona o důchodovém pojištění platí, že při určování poklesu pracovní schopnosti se vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu, a) zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, b) zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav, c) zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován, d) schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud

vykonával, e) schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %.

8. Posouzení míry poklesu pracovní schopnosti a stanovení dne vzniku invalidity je otázkou odbornou, medicínskou (důchod podmíněný dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem), a rozhodnutí soudu tak závisí především na odborném lékařském posouzení. Správní soud si proto nemůže učinit úsudek o této otázce sám a dle shora citované úpravy za tímto účelem pověří k posouzení zdravotního stavu žalobce (pokud žalobní námitky tímto směrem míří) posudkovou komisi MPSV. Posudek této posudkové komise, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí. Posudkový závěr by měl být náležitě zdůvodněn, aby byl přesvědčivý i pro soud, který nemá, a ani nemůže mít, odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení invalidity závisí především (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 5. 2013, č. j. 6 Ads 12/2013–22).
9. V případě invalidity musí být z posudku vždy zřejmé, že zdravotní stav posuzované osoby byl komplexně posouzen na základě úplné zdravotní dokumentace i s přihlédnutím ke všem jí tvrzeným obtížím, dále v něm musí být uvedeno, zda zjištěný zdravotní stav lze podřadit pojmu dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, a pokud ano, v jakém rozsahu v důsledku zdravotního postižení poklesla schopnost pracovní činnosti posuzovaného. Procentuální míru poklesu schopnosti pracovní činnosti podle charakteru zdravotního postižení pak komise hodnotí podle přílohy k právnímu předpisu, přičemž zdravotní postižení musí být zařazeno s ohledem na druh a intenzitu postižení pod příslušnou kapitolu, oddíl a položku této přílohy, a současně musí být objasněno, proč v rámci zde stanoveného rozpětí komise určila míru poklesu pracovní schopnosti v dané výši. Dále musí být zvážen i rozsah a závažnost dalšího nebo dalších zdravotních postižení pro možné zvýšení (nebo snížení) základního bodového ohodnocení a případně provedena i rámcová pracovní rekomandace (srov. například rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 5. 2013, č. j. 3 Ads 91/2012–19).
10. Z obsahu žaloby jednoznačně plyne, že žalobce nesouhlasí s medicínským hodnocením svého zdravotního stavu, má za to, že správní orgány chybně posoudily jeho zdravotní stav. K tomu je třeba nejprve poznamenat, že při určení míry poklesu pracovní schopnosti nemá žalovaná žádný prostor pro správní uvážení. Jedná se o otázku posouzení zdravotního stavu (které závisí na využití odborných lékařských znalostí) dle kritérií zákona o důchodovém pojištění a vyhlášky o posuzování invalidity. V tomto ohledu je daná otázka předmětem plného soudního přezkumu za využití odborného podkladu v podobě posudku posudkové komise MPSV. Ostatně, pokud by tomu bylo jinak, meze přezkumu správního uvážení jsou mnohem užší – soud by správní uvážení nemohl nahradit vlastní úvahou a mohl by zkoumat pouze to, zda správní orgán při jeho aplikaci nevybočil z mezí stanovených ústavními principy, zejména zákazu libovůle, ochrany rovnosti a zákazu diskriminace a zachovávaní lidské důstojnosti.
11. Žalovaná obecně nemá možnost jakkoliv hodnotit vhodnost právní úpravy a způsobu posuzování poklesu pracovní schopnosti dle vyhlášky o posuzování invalidity. Teoreticky není vyloučeno, aby krajský soud z určitých důvodů k některému ustanovení vyhlášky nepřihlédl, případně shledal dokonce rozpor zákona s ústavním pořádkem (a využil postupu dle čl. 95 odst. 2 Ústavy), k tomu by však musely v konkrétní věci vést silné ústavně právní

důvody, které v nyní projednávané věci soud nespaturuje. Další podstatnou skutečností je, že soud je při hodnocení zákonnosti rozhodnutí žalované povinen vycházet ze skutkového a právního stavu, který zde byl v době vydání rozhodnutí správních orgánů (§ 75 s. ř. s. – k tomu srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 7. 2017, č. j. 6 Ads 316/2016–28, nebo rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2020, č. j. 9 Ads 289/2019–39).

12. Soud se proto zabýval tím, zda byly splněny požadavky na posouzení zdravotního stavu PK MPSV při zohlednění skutkového stavu, který zde byl v době vydání žalobou napadeného rozhodnutí.
13. PK MPSV se na základě prostudované celé posudkové dokumentace shodla s prvoinstančním i námitkovým řízením a se závěrem, že hlavní příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je postižení uvedené v kap. XIII., odd. E., pol. 1c) cit. vyhl., pro které je stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 30-40%. Dospěla k závěru, že se z posudkového hlediska jedná o středně těžké funkční postižení.
14. Soud jen může zrekapitulovat, že dle EMG nálezu je korelace až středně těžké chronické radikulární léze L5 vpravo z roku 2021, jiné už neprovedeno. Funkčně je prokázáno pouze oslabení dorsální flexe pravé nohy, ale stoj na špicích a patách žalobce zvládl. Plantární flexe tedy nepostižena. Stav podle PK MPSV koreluje s neurochirurgickým vyšetřením, kdy je udávána lehká paréza pro dorsální flexi nohy stupně 4+, z možných 5 stupňů svalové síly. Je dokladováno velmi lehké funkční omezení. Ohledně hybnosti páteře je narušena dynamika v rozsahu lehkého až středně těžkého omezení. Při posouzení funkce stav odpovídá lehkému funkčnímu postižení dle pol. 1b), ve které není ani dosažitelnost invalidity. Pouze vzhledem k nálezu EMG (a to z roku 2021) přistoupila PK MPSV k položce 1c), kde pak lze stav žalobce hodnotit pouze spodní hranicí (z výše uvedených důvodů) poklesu pracovní schopnosti, tj 30%. PK MPSV neshledala důvod pro vyšší procentní ohodnocení z důvodu profese. V případě žalobce se podle ní nejedná o pracovní zařazení s nutností zvedání břemen, práce v chladném prostředí nebo práce ve vynucených polohách apod. PK MPSV uzavřela, že žalobce může při administrativní práci dodržet režim vertebropatů, může zvolit krátké protažení se změnou polohy apod. Z hlediska vykonávané administrativní činnosti není důvod k navyšování procentního poklesu pracovní schopnosti. Zdůraznila, že žalobce navíc po celou dobu pracuje ve stejném zaměstnání, bez nutnosti jeho změny či přizpůsobení.
15. Jak již soud uvedl výše, není jeho úkolem nahrazovat lékařské posouzení zdravotní stavu žalobce vlastní úvahou. Zdravotní stav žalobce byl opakovaně podroben přezkoumání celkem třemi pracovišti, které všechny dospěly ke shodnému závěru. Lékařský posudek PK MPSV poskytuje dostatečně přesvědčivý a zdůvodněný závěr, jsou v něm zohledněny zdravotní zprávy, které byly součástí správního spisu, a v rámci posouzení byl žalobce i komisí vyšetřen. Žalobce krom samotného nesouhlasu se závěry lékařů v rámci správního řízení neuvedl nic, krom subjektivního přesvědčení, že by jeho zdravotní stav měl být hodnocen odlišně. Sám žalobce požádal o posouzení zdravotního stavu posudkovou komisí, samotný posudek splňuje parametry kladené na ně ustálenou judikaturou správních soudů. Posudkové hodnocení je z hlediska relevantních zdravotních omezení žalobce úplné a z hlediska souladu posudkových závěrů v jejich souhrnu také přesvědčivé.

IV. Závěr a náklady řízení

16. Krajský soud z výše uvedených důvodů žalobu jako nedůvodnou zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl v řízení úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení ex lege (§ 60 odst. 2 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o ní musí stěžovatele zastupovat advokát. To neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, právnické vzdělání, které se vyžaduje pro výkon advokacie.

Brno, 30. června 2025

Petr Sedlák, v. r.
samosoudce